

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/781/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813222727
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813222727.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci navrhovateľa P. Z., štátneho občana A. republiky, bytom L., V. XXX, v konaní zastúpeného JUDr. Jánom Vaškom, advokátom, so sídlom Prievidza, Podjavorinskej 3 proti odporcovi MONET & PARTNER, s.r.o., so sídlom Prievidza, Stavbárov 21, IČO: 36 729 183, o zrušenie uznesenia o schválení zmiernu, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 15C/144/2013-57 zo dňa 18. augusta 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa m e n í tak, že návrh na zrušenie uznesenia Okresného súdu Prievidza č.k. 16C/15/2013-33 zo dňa 03.06.2013 z a m i e t a .

Navrhovateľ j e p o v i n n ý zaplatiť odporcovi náhradu trov konania v sume 1.198,07 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zrušil uznesenie Okresného súdu Prievidza č. 16C/15/2013-33 zo dňa 03.06.2013, ktorým bol schválený súdny zmier a to v celosti, a odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania a to za zaplatený súdny poplatok 165,75 eur a trovy právneho zastúpenia 516,38 eur, k rukám zástupcu navrhovateľa JUDr. Jána Vašku, advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok vo výroku o zrušení uznesenia Okresného súdu Prievidza č. 16C/15/2013-33 zo dňa 03.06.2013, ktorým bol schválený súdny zmier súd prvého stupňa odôvodnil podľa § 99 ods. 4 O.s.p. s tým, že uvedeným uznesením bol v pôvodnom konaní schválený zmier účastníkov, podľa ktorého sa odporca zaviazal zaplatiť navrhovateľovi 3289,26 eur s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 3289,26 eur od 20.12.2011 do zaplataenia všetko v mesačných splátkach po 40,- eur mesačne, splatných počnúc 1.7.2013 vždy do 25. dňa v mesiaci, pod stratou výhody poskytnutých splátok v prípade nezaplataenia dvoch splátok. V uvedenom pôvodnom konaní sa navrhovateľ, tam odporca, vyjadril v tom zmysle, že vzhľadom k tomu, že podpísal dohodu o nájme stavebný stojok dňa 10.9.2010 a prevzal zodpovednosť za prevzaté stojky, je ochotný uzavrieť súdny zmier a zaplatiť žalovaný dlh v splátkach po 50,- eur mesačne. Následne si túto sumu bude vymáhať v ďalšom konaní voči p. Škadrovi, ktorému tieto stojky odovzdal, resp. odovzdal ich p. Tadialovi, ktorý pre p. Škadra pracoval. V tomto konaní navrhovateľ tvrdil, že povinnosťou zaplatiť pohľadávku odporcu podľa schváleného zmiernu nemôže byť viazaný, pretože dohoda o nájme je neplatným právnym úkonom, nikdy nemal v úmysle uzavrieť dohodu o nájme, ktorá bola predmetom konania, z prenájmu stojok nemal žiaden prospech, neužíval ich, neprevzal tvrdené množstvo stojok a jeho úlohou bolo iba prevziať a dopraviť predmetné lešenie. Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k záveru, že navrhovateľovi sa tieto tvrdené skutočnosti podarilo v konaní preukázať. Súd mal za preukázané, že navrhovateľ mal stojky od odporcu len vyzdvihnúť a prepraviť na miesto stavby. Stojky nepotreboval, nemal z nich žiaden priamy ani nepriamy úžitok, nebol zainteresovaný ani do povinnosti ich vrátenia a v podstate jeho úloha prepravou stojok skončila. Pokiaľ ide o zmluvu o nájme stojok, ktorú s odporcom uzatvoril, súd prvého stupňa uviedol, že existencia vôle konajúceho účastníka právneho vzťahu je základným predpokladom vzniku určitého právneho úkonu. V danej veci bolo preukázané, že

navrhovateľ vôľu prenajať si stavebné stojky dňa 10.9.2010 ako nájomca nemal, touto nedisponoval a pokiaľ navonok prejavil vôľu - podpísal odporcom pripravenú a podsunutú dohodu o nájme je možné uveriť jeho tvrdeniu, podľa ktorého podpísal len prevzatie stojok. Nevznikla preto platná nájomná zmluva. Nakoniec súd prvého stupňa uviedol, že dohoda o nájme zo dňa 10.9. 2010 je zároveň i spotrebiteľskou zmluvou a uvedený výklad o absolútnej neplatnosti nájomnej zmluvy s poukazom na zmluvné dojednania a preukázané okolnosti uzatvárania tejto zmluvy je v prospech navrhovateľa ako spotrebiteľa.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie odporca. Podľa neho súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav vecí, keď nevyhovelo jeho návrhu a v konaní nevypočul ako svedka Jozefa Škadru, o ktorom navrhovateľ v konaní tvrdil, že to bol práve on, ktorý s odporcom ústne uzatvoril dohodu o nájme stavebných stojok. Podľa odporcu tiež súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Navrhovateľ mal podľa neho možnosť si pred podpisom dohody o nájme dňa 10.9.2010 túto prečítať, pričom z jej samotného názvu a označenia strán dohody, bez potreby čítania ďalšieho textu je zrejmé, že sa jedná o dohodu o nájme a nie doklad o prevzatí lešenia. Je možné, že pri príchode do spoločnosti odporcu nemal navrhovateľ v úmysle takúto dohodu uzatvoriť, ale po tom, čo bol zo strany odporcu upozornený, že bez písomnej zmluvy mu stavebné stojky nebudú vydané, rozhodol sa takúto zmluvu uzatvoriť. Jednalo sa pritom o jeho rozhodnutie a odporca ho k tomu nijako nenútil. Odporca preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh navrhovateľa na zrušenie uznesenia o schválení zmiernosti zamietne.

K odvolaniu odporcu sa písomne vyjadril navrhovateľ. Zopakoval, že nikdy nemal v úmysle uzatvoriť s odporcom dohodu o nájme stavebných stojok, túto podpísal len v domnení, že podpisuje ich prevzatie. Podľa neho je nesporné, že dohoda o prenájme lešenia je od začiatku absolútne neplatný právny úkon a takýto záver súdu prvého stupňa je logický a správny. Navrhovateľ preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a po prejednaní odvolania odporcu na pojednávaní podľa § 214 O.s.p., na ktorom odvolací súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a oboznámením obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 03.06.2014 a uznesenie o schválení zmiernosti zo dňa 03.06.2013, ktoré sú súčasťou spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 16C/15/2013, oboznámením obsahu návrhu navrhovateľa na začatie konania, vyjadrenia odporcu k tomuto návrhu, obsahu zápisnic o pojednávaní pred súdom prvého stupňa zo dňa 03.07.2014 a 18.08.2014, dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zmeniť podľa § 220 O.s.p. z týchto dôvodov:

V predmetnej právnej veci z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyplynulo, že v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 16C/15/2013 sa odporca /v tom konaní ako navrhovateľ/ domáhal od navrhovateľa /v tom konaní ako odporca/ zaplata 3.289,26 eur s príslušným úrokom z omeškania titulom zaplata nájomného za prenájom stavebných podporných stojok, ktoré si navrhovateľ od odporcu prenajal na základe písomnej dohody o nájme. Na pojednávaní pred súdom konanom dňa 03.06.2013 sa navrhovateľ, vyjadril v tom zmysle, že vzhľadom k tomu, že podpísal dohodu o nájme stavebných stojok dňa 10.9.2010 a prevzal zodpovednosť za prevzaté stojky, je ochotný uzavrieť súdny zmier a zaplatiť žalovaný dlh v splátkach po 50,- eur mesačne. Následne účastníci uzatvorili zmier, podľa ktorého sa navrhovateľ zaviazal zaplatiť odporcovi 3289,26 eur s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 3289,26 eur od 20.12.2011 do zaplata všetko v mesačných splátkach po 40,- eur mesačne, splatných počnúc 1.7.2013 vždy do 25. dňa v mesiaci, pod stratou výhody poskytnutých splátok v prípade nezaplata dvoch splátok. Konajúci súd tento zmier uznesením vyhlásením na rovnakom pojednávaní schválil.

V tomto konaní sa navrhovateľ domáha zrušenia predmetného uznesenia o schválení zmiernosti s odôvodnením, že dohoda o nájme uzatvorená medzi účastníkmi je neplatným právnym úkonom, on nikdy nemal v úmysle ju uzavrieť, z prenájmu stojok nemal žiaden prospech, neužíval ich, neprevzal tvrdené množstvo stojok a jeho úlohou bolo iba prevziať a dopraviť predmetné lešenie.

V zmysle § 99 O.s.p. môžu účastníci občianskeho súdneho konania v prípadoch, v ktorých to povaha vecí pripúšťa, skončiť spor dispozitívnym úkonom - zmiernom. Jeho podstatou je dohoda majúca podľa hmotného práva povahu napríklad uznania dlhu /§ 558 Občianskeho zákonníka/, vzdania sa práva alebo odpustenie dlhu /§ 574 Občianskeho zákonníka/, privatívnej novácie /§ 570 a nasl. Občianskeho

zákonníka/, dohody o urovnání /§ 585 a nasl. Občianskeho zákonníka/ a podobne. Keďže z hľadiska procesných dôsledkov má zmier účinky rozsudku, vyžaduje sa jeho schválenie súdom. Ak je navrhovaný zmier v súlade s právnymi predpismi, súd ho vždy schváli (§ 99 ods. 2 O.s.p. a contrario). Súd schvaľuje zmier uznesením, proti ktorému nemožno podať odvolanie. Zákon však pripúšťa žalobu o zrušenie uznesenia o schválení zmiery. V zmysle § 99 ods. 4 O.s.p. môže súd zrušiť uznesenie o schválení zmiery ak je zmier podľa hmotného práva neplatný. Keďže zmier podľa právnej doktríny a ustálenej súdnej praxe predstavuje úkon účastníkov na pomedzí hmotného a procesného práva, môže byť takýto úkon podľa hmotného práva neplatný len v prípadoch:

- a) keď zmier nespĺňa všeobecné požiadavky hmotného práva stanovené pre platnosť právnych úkonov ako sú najmä určitosť, zrozumiteľnosť, vážnosť, prípustnosť a podobne,
- b) ak je obsahom zmiery právny úkon, ktorým podľa hmotného práva vzniká, zaniká alebo sa mení právny vzťah a tento neobsahuje podstatné náležitosti, ktoré hmotné právo od tohto konkrétneho právneho úkonu požaduje,
- c) ak sa zmier prieči kogentným ustanoveniam hmotného práva.

Z uvedeného vyplýva, že skutočnosť, že v čase uzatvorenia zmiery podľa hmotného práva navrhovateľovi nesvedčilo uplatňované právo a odporca nemal k tomu zodpovedajúcu povinnosť, nie je dôvodom neplatnosti zmiery podľa hmotného práva. Nie je dôležité, aký bol skutočný obsah hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, z ktorého bolo v konaní uplatnené určité právo, o ktorom bol potom uzatvorený zmier. Hmotné právo umožňuje, aby sa účastníci dojednali aj o práve, ktoré oprávnenému subjektu nesvedčí, resp. o splnení povinnosti, ktorú povinný subjekt v skutočnosti nemá /vid'. § 586 Občianskeho zákonníka o omyle pri urovnání/. Nie je povinnosťou súdu, pre ktorým účastníci uzatvorili zmier, aby vykonal dokazovanie za účelom zistenia, či dojednané právo, resp. dojednané splnenie povinnosti skutočne zodpovedá vzájomnému hmotnoprávnemu vzťahu účastníkov. Ak by konajúci súd v prípadoch, kedy účastníci v konaní uzatvorili zmier mal zisťovať skutočný obsah ich vzájomného hmotnoprávneho vzťahu, či dokonca z hľadiska svojich zistení o obsahu hmotnoprávneho vzťahu účastníkov odmietnuť schválenie uzatvoreného zmiery, jednalo by sa o obmedzenie dispozitívnej voľnosti subjektov občianskeho hmotného práva a v konečnom dôsledku o popretie samotného inštitútu zmiery.

V predmetnej právnej veci je zrejmé, že medzi účastníkmi konania existoval určitý hmotnoprávny vzťah, z ktorého si odporca proti navrhovateľovi uplatňoval v pôvodnom súdnom konaní právo na zaplatenie určitej sumy. Účastníci konania sa v pôvodnom súdnom konaní o tomto uplatnenom práve odporcu dojednali, uzatvorili zmier. Ako už bolo uvedené, skutočnosť tvrdená navrhovateľom, že navrhovateľ podľa hmotného práva nemal z tohto vzájomného vzťahu povinnosť plniť odporcovi to, na čom sa v uzatvorenom a súdom schválenom zmiery dohodli, nie je dôvodom neplatnosti zmiery podľa hmotného práva. Ak súd prvého stupňa dospel k opačnému záveru, je jeho rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení veci, pretože danú vec síce správne posúdil podľa § 99 ods. 4 O.s.p. ale toto zákonné ustanovenie nesprávne vyložil.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že návrh na zrušenie uznesenia Okresného súdu Prievidza č.k. 16C/15/2013-33 zo dňa 03.06.zamietol.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 2 v spojení § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnému odporcovi priznal proti navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 1.198,07 eur. Uvedená suma predstavuje trovy právneho zastúpenia v sume 866,57 eur a trovy za zaplatený súdny poplatok za odvolanie podané odporcom proti rozsudku prvostupňového súdu v sume 331,50 eur. Trovy právneho zastúpenia odporcu tvorí tarifná odmena 121,17 eur za prevzatie a prípravu zastúpenia + 8,04 eur režijný paušál, tarifná odmena 121,17 eur za písomné vyjadrenie k návrhu navrhovateľa na začatie konania + 8,04 eur režijný paušál, tarifná odmena 121,17 eur za účasť na pojednávaní pred súdom prvého stupňa dňa 03.07.2014 + 8,04 eur režijný paušál, tarifná odmena 121,17 eur za účasť na pojednávaní pred súdom prvého stupňa dňa 18.08.2014 + 8,04 eur režijný paušál, tarifná odmena 121,17 eur za písomné odvolanie proti prvostupňovému rozsudku + 8,04 eur režijný paušál, tarifná odmena 121,17 eur za účasť na pojednávaní pred odvolacím súdom dňa 25.02.2015 + 8,39 eur režijný paušál, náhrada za stratu času pri ceste z Prievidze /sídlo advokáta odporcu/ do Trenčína /miesto konania pojednávania odvolacieho súdu/ a späť dňa 25.02.2015 v trvaní 4 aj začaté polhodiny á 13,98 eur, t.j. 55,92 eur, náhrada cestovného pri uvedenej ceste v sume 35,04 eur. Výška tarifnej odmeny za

úkony advokáta bola vypočítaná podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, z tarifnej hodnoty veci - výšky pohľadávky, o ktorej sa účastníci zmierom dojednali v pôvodnom konaní. Výška režijného paušálu bola určená podľa § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky ako jedna stotina výpočtového základu platného pre roky 2014 a 2015, v ktorom boli úkony advokáta odporcu vykonané. Výška náhrady za stratu času bola určená podľa § 17 uvedenej vyhlášky. Náhrada cestovného bola v zmysle § 16 ods. 4 uvedenej vyhlášky určená podľa ustanovení zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách nasledovne: cesta Prievidza - Trenčín a späť je 138 km x 0,183 eur základnej náhrady za každý kilometer cesty + náhrada za spotrebované pohonné hmoty pri priemernej spotrebe 6,2 l na 100 km a cene PHM dňa 25.02.2015 v sume 1,144 eur/1 l, t.j. 25,25 eur + 9,79 eur = 35,04 eur/.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.